

Університетські Вісті

Газета Донецького національного університету імені Василя Стуса. Заснована у 1966 р.

7 липня 2017 року № 3 (1538)

Шановні випускники, колеги, друзі та партнери!

Дозвольте привітати всіх вас з гідним та успішним завершенням ще одного навчального року!

Вже звичайним і навіть трохи буденним став для нас закономірний плин університетського життя: хтось отримує дипломи і прямує у самостійне професійне життя, а перед вчорашніми школярами ми тільки відкриваємо свої двері.

Підсумовуючи зроблене, хочу, у першу чергу, звернутися до наших випускників.

Ви – особливий випуск, випуск через 900 кілометрів... Вступивши до нашого Університету в Донецьку, саме ви доклали величезних зусиль в урятуванні Альма Матер у 2014 році, евакуації вишу до Вінниці. Саме ви – носії найкращих традицій Донецького національного університету імені Василя Стуса та новацій нашого нового етапу.

Свідомий того, що рівень кожного вишу формують знаність і гідність його випускників, можу з абсолютною впевненістю сказати: колектив нашого Університету справедливо пишається кожним з вас! Якими б складнощами та викликами не зустрічало вас майбутнє, ви обов'язково все подолаєте, адже тепер знаєте ціну свободи і життя!

Я щиро вдячний кожному з вас, шановні колеги, за вашу самовіддану натхненну працю в ім'я нашої Альма Матер! Навчальний рік, що минув, був визначальним для Університету. Ми урочисто почали святкувати свій 80-річний Ювілей, дали старт багатьом суспільно корисним проектам, зміцнили свої позиції у вітчизняних і міжнародних рейтингах, підтвердили гідність імені нашого Університету серед когорти найкращих вишів України! Попереду – не менш насичений та сповнений високими досягненнями та здобутками рік Ювілею під гаслом «Плекаємо традиції, цінуємо ім'я, прагнемо досконалості».

Щиро сподіваюся, що підтримка друзів і партнерів стане запорукою нашого спільного успіху – успіху Донецького національного університету імені Василя Стуса!

Бажаю всім вам гарно відпочити, провести час з рідними та друзями, набратися сил і натхнення! До зустрічі у новому навчальному році!

З повагою,
Ректор

Роман Гринюк

СЬОГОДНІ У НОМЕРІ

**ВИПУСК
ЧЕРЕЗ 900 КІЛОМЕТРІВ**
стор. 2

**БОЖЕНА ТОМАНЕК
ПРО ЛЮБОВ ПОЛЯКІВ
ДО УКРАЇНСЬКОГО**
стор. 3

**ОДИН ДЕНЬ
З ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ
СТУСІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ**
стор. 4-5

**КОГО НАГОРОДИЛИ
НА STUD AWARDS 2017?**
стор. 7

ПЛЕКАЄМО ТРАДИЦІЇ, ЦІНУЄМО ІМ'Я, ПРАГНЕМО ДОСКОНАЛОСТІ!

ВИПУСК ЧЕРЕЗ 900 КІЛОМЕТРІВ

Автор: Ганна Куліш,
Прес-центр ДонНУ
імені Василя Стуса

«ДОНЕЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ – ЦЕ НЕ СТІНИ, А ЛЮДИ!»

Випускники-бакалаври, які отримали дипломи 7 липня цього року, є останніми студентами, хто подавав свої документи та приймав клятву першокурсників ще у Донецьку. Вони пам'ятають гуртожитки на Розі Люксембург, знають, що Бригантіна – це не тільки морське судно, а й молодіжно-студентський центр, та згадують Зимовий бал.

Мали мрії, задуми, цілі... Але війна змінила все. Провчившись перший курс у споконвічних стінах Alma mater, вони кинули усе, щоб піти за нею. За чотири роки навчання змінилось багато – місто, друзі, плани на майбутнє, корпуси та житло. Але незмінним залишалось одне – непохитна любов студентів до Донецького університету.

Послухаємо ж їх спогади та враження від проведених років у Донецькому національному університеті імені Василя Стуса.

Анастасія Діденко

«Первый курс в Донецке был насыщен знакомствами, движением, планами. Помню, как мы готовили дебют, и это было так важно для всех, и все было так ново. А после первой сессии уже почувствовали себя бывалыми студентами, и казалось, что

самое сложное позади. Люди толпились возле автомата с кофе и обменивались конспектами на подоконнике, втягивались в авантюрные инициативы, снимали социальные ролики... Все казалось возможным».

Надія Святченко

«01.09.2013. День посвящения в студенты, разноцветные шары летят в небо, клятва первокурсника произнесена, теперь мы - часть семьи ДонНУ. Думаю, что от гимна тогда у многих захватило дух. В тот момент мы ещё не догадывались: этот корпус на пересечении Университетской и Гурова станет чем-то большим, чем здание. Люди - большим, чем просто одноклассники, а ДонНУ - местом, ради которого мы го-

товы на многое.

Университет - это часть меня, часть моей души, часть родного вдалеке от дома, это люди, которые не оставили ДонНУ в трудные времена!

Спасибо тебе, ДонНУ, за лучшие студенческие годы. Слава тобі, о Alma Mater!»

Богдан Карпенко

«Думаю, тогда, четыре года назад, мало кто из нас понимал, каково это, быть студентом? И вот эта жизнь началась... Все поменялось на втором курсе. Я не просто переехал. Я начал новую жизнь вместе со своим университетом. Alma Mater превратилась из заведения со всеми этими аудиториями, задним двориком, привычными местами в настоящую вторую семью. За четыре года многое поменялось, мы все поменялись. Но главное-это то, что теперь мы знаем, что делать и как. А все благодаря университету и, самое главное, его людям!»

ВИПУСК СЕРТИФІКАТНИХ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

ШКОЛА
МОЛОДОГО ПОСАДОВЦЯ

Термін: 3 місяці

Керівники: Тетяна Нагорняк, Лариса Шаульська, Віталій Погосян

Підсумки: 36 представників нової генерації державних управлінців, 5 проектів, підготовка кадрів для Департаменту економіки і інвестицій Вінницької міської ради.

ПОЛІТИЧНА
ЖУРНАЛІСТИКА

Термін: 2 роки

Керівники: Тетяна Нагорняк, Олена Тараненко

Підсумки: 4 випускники, що отримали професійні компетентності та навички практичної роботи у сфері політичної журналістики, проект студентського журналу ДонНУ імені Василя Стуса «UNIVERSITY».

ОСНОВИ
ХРИСТІАНСЬКОГО БОГОСЛОВ'Я

Термін: 8 місяців

Керівники: Роман Додонов, Олег Кожушний, Владислав Демченко

Підсумки: 16 випускників - компетентних працівників для релігійних громад та організацій, викладачів недільних шкіл.

ПЛЕКАЄМО ТРАДИЦІЇ, ЦІНУЄМО ІМ'Я, ПРАГНЕМО ДОСКОНАЛОСТІ!

БОЖЕНА ЗІНКЕВИЧ-ТОМАНЕК: «НАЙГОЛОВНІШЕ – ВІРИТИ, ЩО ЦЕ ВДАСТЬСЯ»

Пані Божену розповіла «Університетським вістям» про любов поляків до українського, життя українців у Польщі, а також про те, як їй вдається залишатися «двигуном» краківської україністики...

- Пані Божену, з якою країною Ви пов'язуєте своє життя, маючи українське коріння?

- Я народилася в українських Карпатах. У мене родичі були у Львові: дід, бабця, сестра мого батька... Мій тато-українець закінчив юридичний факультет Львівського університету перед війною і шукав роботу. У Львові місця не було, була робота у Кракові, в нотаріальному бюро. Тоді це була одна держава. Він влаштувався там, винайняв кімнатку, потім квартиру. А наречена його була в Бродях. Коли батьки одружилися, тато привіз маму до Кракова, народилися мої старші брати, але під час війни склалося так, що тато сильно хворів, не працював, тому й вирішив поїхати з дружиною і своїми синами до своїх батьків у Карпати, в Бориню. Там виявилось, що моя мама вагітна, а повер-

татися вже не було як... Тож я народилася там, і коли мені було вже дев'ять чи десять місяців, моя сім'я повернулася до Кракова і вже там і лишилася. Можу сказати, що я майже краків'янка.

- Як розпочалася Ваша співпраця з Ягеллонським університетом?

- Я стала його студенткою. Цікавилася різними предметами. Дуже подобалася російська мова – ми вивчали її в школі – але не менш цікавилася хімією, фізикою, математи-

кою. Тож спочатку я пішла на математичний факультет, але потім вирішила вступити на російську філологію. Склала іспити, стала русистом. Після другого курсу мене в нагороду за успішність відправили вчитися до Москви. Я знала напевне, що буду мовознавцем, бо мене дуже цікавила сучасна мова. Після закінчення університету я повернулася до Кракова, і мене запросив працювати асистентом на кафедру російської філології її засновник – професор Віктор Якубовський.

- Ви – одна із засновників кафедри україністики в Університеті. З чого все розпочиналось?

- Ми почали мріяти про те, щоб розвивати українську філологію, у середині 80-х років. І вже в 1990 році ми розробили експериментальний курс, а в 1991 - здійснили перший набір студентів. З ректором домовились про 15 місць, але заяв на вступ подало понад сто студентів, більше сорока з них на відмінно склали вступні іспити! Була думка, що поступово студенти відсіюються, але вони не втрачали інтересу до навчання. Мушу сказати, що я дуже ціную тих чистокровних поляків, які з самого зацікавлення і любові до української культури і мови пішли на українську філологію. Бо часом вони більше працюють і більше хочуть вивчити, ніж ті, що прийшли з українських ліцеїв і начебто все знають.

Уявіть собі – спочатку ми мали для вивчення сучасної української мови один довідник, один словник української вимови і наголосу і ще один 11-томний словник. І я стала їздити в Україну на Міжнародну школу україністики, щоразу при-

возячи до Кракова по десять коробок з книгами (статки викладача невеликі, але зважаючи на курс валют, на книжки вистачало).

Коли ми офіційно відкривали україністику, розуміли, що нам потрібен україномовний спікер – без нього не дати ради. Зі Школи україністики я щороку привозила по одному спікеру, а ставалося й так, що в нас одночасно було шість осіб з України, якими я опікувалась – показувала, як заповнювати залікові книжки, розповідала, які вправи студентам давати, бо якщо людина не знається на українсько-польських контрастах, важко зрозуміти, на що звертати увагу...

- А як розпочалася співпраця з Донецьким національним університетом імені Василя Стуса?

На одній зі Шкіл україністики я познайомилася з нинішнім деканом філологічного факультету ДонНУ імені Василя Стуса Володимиром Мозгуновим, тоді ще п'ятикурсником Донецького університету, якого делегували на Школу як найкращого студента. І коли знову постало питання щодо українського спікера для нашої спеціальності, я подумала, що молодий спікер – це дуже добре, бо молодому викладачу легше контактувати зі студентами. Пан Володимир – найменший клопіт у моєму житті. Всіх інших я мала за ручку вести, а він собі прекрасно давав раду: відразу почав активно пізнавати польську мову і культуру, налагоджував якісь контакти, записався на курси польської мови. Власне, від знайомства з Володимиром Мозгуновим і розпочалася співпраця з Університетом... Зазначу, що після 2014 року контакти стали ще більш активними та плідними, може, через те, що Вінниця ближче до Кракова.

- Наскільки активно Ви зараз залучені до наукової та організаційної діяльності?

- Я вже дев'ять років на пенсії, але й досі дуже багато працюю, почуваю себе дуже пов'язаною зі своєю кафедрою, буваю там на всіх цікавих зустрічах, на конференціях. Але я вже приходжу туди як гість або як почесний працівник. Один журналіст написав про мене як про маму кафедри і зауважив, що батьків було багато, а мама одна. Дійсно, я багато зробила для того, щоб ця кафедра могла далі розвиватися. Були в житті нашої кафедри часи, коли довелося боротися за те, щоб її врятувати. Тоді навіть молодші за мене колеги втратили надію, що це можливо, а я сказала, що найголовніше – це поставити собі ціль і вірити, що це вдасться. І вдалося!

Сьогодні я вчу українців польської мови. Я – почесний член Церковної ради Греко-Католицької Церкви (це такий собі осередок українців) – там ми часто зустрічаємося. Бо я вважаю, що якщо ти член якоїсь суспільної ланки, то маєш брати в цьому участь. Я не завжди маю час і сили, але це моя робота на громадських засадах, я – волонтер. Є вісім-десять осіб, якими я опікуюсь і яких на-

ДОВІДКА

Божену Зінкевич-Томанек – доктор гуманітарних наук, «мати» кафедри україністики Ягеллонського Університету в Кракові (Польща), волонтерка у процесах адаптації українців до польського середовища. Напередодні святкування 80-річного Ювілею ДонНУ імені Василя Стуса вона провела у Вінниці відкриття лекції на тему «Українсько-польські неповідні лексичні і граматичні паралелі (або погані друзі перекладача)». А 26 травня на урочистому засіданні Вченої ради відбувалася церемонія вручення гості диплома Почесного доктора Донецького національного університету імені Василя Стуса.

вчаю. Думаю, що згодом зможу видати підручник польської мови українською.

- Як Ви гадаєте, чому поляки вступають на україністику?

- Я думаю, просто з зацікавлення українською мовою і культурою. А взагалі кожен зі своєю метою. Знаєте, після лінгвістики теж можна працювати в продовольчому магазині або не працювати взагалі. Деякі випускники стали перекладачами, деякі – в школах працюють. Були такі люди, яким потрібні контакти з Україною. Або ж працювати в бюро, перекладати якісь документи. Хтось працював на прикордонній службі. Коли вступаєш, важко передбачити, що роби́тимеш за п'ять років, і це нецікаво.

Часом наші студенти їздять на семестрове навчання до Києва. Є й такі, хто настільки полюбили Україну, українську мову і культуру, що самі організують собі якісь поїздки.

- За Вашими власними спостереженнями, як змінюються українці, які приїжджають до Польщі?

- Я вважаю, що це дуже добре, що приїжджають з України студенти і люди, які хочуть працювати. Вони бачать трошки інший світ. Не хочу сказати, що дуже хороший світ, але інший. Історично так склалося, що ми були ближче до Заходу, більш вільними, ніж в Радянському союзі, більше бачили, щось інше могли зробити. Наші знайомі дивуються: як це може бути так в Україні? Я кажу: чекайте, але ж ми відштовхувались від іншої планки. Тобто спосіб мислення в нас інший. І коли приїжджають з України молоді люди, бачать наших студентів, то намагаються брати все краще. Коли бачиш інший світ, то воно на краще.

Записала Каріна Козак, студентка 2-го курсу спеціальності «Журналістика»

ДО РЕЧІ

29 травня 2017 року відбулося урочисте підписання Угоди про партнерство і співробітництво Донецького національного університету імені Василя Стуса з одним з найстаріших та найповажніших університетів Європи – Ягеллонським університетом у Кракові (Польща).

Більше ніж 15 років філологічний факультет ДонНУ імені Василя Стуса на чолі з деканом Володимиром Мозгуновим підтримує зв'язки з колегами у Ягеллонському університеті. Оригінал Угоди, підписаної високоповажним ректором, паном Войцехом Новаком, привезла до нас доктор гуманітарних наук, старший викладач кафедри україністики Ягеллонського університету в Кракові, а тепер ще й наш Почесний доктор, пані Божену Марта Зінкевич-Томанек.

ОДИН ДЕНЬ З ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ

ПЛЕКАЄМО ТРАДИЦІЇ, ЦІНУЄМО ІМ'Я, ПРАГНЕМО ДОСКОНАЛОСТІ!

FAMILY BIRTHDAY СТУСІВСЬКОЇ РОДИНИ

ПЛЕКАЄМО ТРАДИЦІЇ, ЦІНУЄМО ІМ'Я, ПРАГНЕМО ДОСКОНАЛОСТІ!

МИ ОБИРАЄМО, НАС ОБИРАЮТЬ...

Автор: Олена Самойленко,
головний редактор газети
«Університетські вісті»

Цей рік у Донецькому національному університеті імені Василя Стуса був неймовірно насиченим подіями, більшість з яких присвячена Ювілею Альма матер. Чисельні грамоти, подяки та нагороди отримали кращі представники Стусівської родини, і деякі з відзнак мають, так би мовити, додаткову вартість. Мова – про премію «Stud Awards 2017» – визнання студентами Університету найкращих викладачів. Нагадаємо, що переможців обирали голосуванням, в якому взяли участь майже 1100 студентів, а результати «народного рейтингу» оголосили 23 травня. «Університетські вісті» звернулися до всіх обраних викладачів з пропозицією відповісти на декілька питань стосовно сучасного студентства, і троє з них погодились відверто поділитись думками...

ЛЮБОВ МІКУЛІЧ,
УЛЮБЛЕНИЙ ВИКЛАДАЧ
БІОЛОГІВ

- За що саме Ви любите своїх студентів?

- У першу чергу за те, що вони справжні. За те, що вони чуйні, доброзичливі та відповідальні. З повагою ставляться до одногрупників, викладачів факультету. За їх ініціативність у науковій роботі.

- До яких хитрощів вдаються студенти на екзаменах, щоб отримати більш високий бал?

- Чомусь студенти впевнені, що якщо зайдуть в аудиторію на іспит в першій «п'ятірці», то обов'язково отримують оцінку «5» або «4».

- Чи можна порівнювати нинішніх студентів з тими, хто навчався раніше, і якщо Ви бачите наочну різницю – то в чому вона?

- Кожен студент є особистістю. Зайшовши в аудиторію з першокурсниками, бачиш перед собою розгублених дітей, які не дуже добре розуміють, куди вони потрапили і що з ними будуть робити всі ці чотири роки. А коли спілкуєшся вже з четвертокурсниками, то вони здаються такими дорослими і серйозними.

- Які прийоми використовують студенти заради формування доброго відношення викладача до себе?

- Студенти з усіх сил намагаються досягти високих рівнів у навчанні, бути активними як в науковій діяльності, так і в організації дозвілля.

ОЛЕКСІЙ МАРТИНЮК,
УЛЮБЛЕНИЙ ВИКЛАДАЧ
ЮРИСТІВ

- Чи можна порівнювати нинішніх студентів з тими, хто навчався раніше, і якщо Ви бачите наочну різницю – то в чому вона?

- Студент, який дійсно навчається для того, щоб здобути не тільки диплом, але й знання – справжній. Такі студенти були і в минулому, не виключення – і сьогодні. Але порівняно з попередніми поколіннями, можу відзначити той факт, що сучасний студент набагато креативніший, він не мислить «стандартами», а шукає нові підходи як у житті, так і у навчанні. Звичайно, неабиякий поштовх для цього дав розвиток інформаційного суспільства.

- Чим запам'ятався навчальний рік 2016-2017?

- Для мене було досить приємною несподіванкою те, що у кінці навчального року мене нагородили дипломом «Улюблений викладач юридичного факультету». Це дійсно справжнє визнання зі сторони студентства нашого факультету, за що я їм, безумовно, дуже вдячний. Моє ставлення до студентів завжди однакове – людські відносини та простота спілкування.

- За що саме Ви любите своїх студентів?

- Я люблю спостерігати за їх ростом, як вони – ще нещодавні школярі – поступово стають особистостями з серйозними намірами в житті. Люблю їхню наполегливість і завзятість.

ОЛЕНА ТАРАНЕНКО,
УЛЮБЛЕНИЙ ВИКЛАДАЧ
ФІЛОЛОГІВ І ЖУРНАЛІСТІВ

- Які прийоми використовують студенти заради створення приємного враження та формування доброго відношення викладача до себе?

- Ну це одвічне, на жаль: «Спитайте щось ще, я вчила, але забула», «Я ж активіст, мені не вистачає часу на навчання», «У вас такий цікавий предмет, але надскладний, тільки Ви, така розумна, можете в ньому розібратися», «Я Вами захоплююсь, коли Ви все встигаєте, я от так не вмю», ну і щось на кшталт цього. Щось не пригадую тут якогось креативу. А може, не помічаю? Тож слід студентів про те запитати.

- До яких хитрощів вдаються студенти на екзаменах, щоб отримати більш високий бал?

- Розуміючи в останню мить, що без накопичених балів оцінки на іспиті не буде, починаються надсилання творчих робіт за весь семестр в останню ніч. Саме у ніч. Я дуже «люблю», коли студент бачить тебе в Фейсбуці, надсилає туди тобі свою роботу чи, навіть, роботи, десь так о 23.30, а одразу за північ питає у месенджері: «Ну Ви вже перевірили мою роботу? Яка там оцінка?». Це дуже надихає.

- За що саме Ви любите своїх студентів?

- Студенти-журналісти креативні, динамічні, небоязкі, незаформалізовані. У цю професію йдуть ті, що вважають себе обраними, для викладача це завжди виклик, за це і цінуємо.

STUD AWARDS – 2017

ХТО ЗДОБУВ ЗВАННЯ «УЛЮБЛЕНОГО ВИКЛАДАЧА ФАКУЛЬТЕТУ»

Мікуліч
Любов
Олександрівна

Мартинюк
Олексій
Володимирович

Філін'їчева
Ганна
Романівна

Панченко
Ігор
Володимирович

Тараненко
Олена
Валеріївна,
Урсані
Ніна
Миколаївна

Розанцев
Георгій
Михайлович

Лягуша
Антон
Олександрович

Трофименко
Ольга
Дмитрівна

Тимчук
Олег
Сергійович

СТУДЕНТСЬКИЙ ЖУРНАЛ

**Творчий студенте!
Так-так, саме ти!**

ДонНУ імені Василя Стуса пропонує тобі стати частиною нового проекту – університетського журналу для студентів і про студентів! Це – твій простір обміну враженнями, ідеями та безліч можливостей для творчості!

Літо все ще попереду, і в тебе є шанс попрацювати над дійсно крутим та цікавим матеріалом для першого номеру нашого журналу.

Пропонуємо тобі кілька рубрик – ти можеш спробувати в одній з них створити свій репортаж чи взяти інтерв'ю, написати статтю, намалювати ілюстрації.

♥ Один день з випускником: історія успіху (інтерв'ю або репортаж / портретний нарис / замальовка щодо випускників нашого університету, про яких, на твою думку, буде цікаво та корисно дізнатися всім);

♥ «Море талантів» – матеріал про будь-які таланти студентів, викладачів та співробітників ДонНУ імені Василя Стуса;

♥ Фото-репортаж «Моє університетське життя»;

♥ Лайфхаки (тема вільна – від подорожі автостопом до того, як оновити гардероб до літа за стипендією), можуть бути як корисними, так і жартівливими;

♥ Медіа-комікс на тему, пов'язану з університетом (простір для тих, хто вміє малювати);

♥ Інформація про можливості для студентів (відпочинок/ наука/ стажування/ навчання за кордоном/ працевлаштування тощо) у форматі карток пояснювальної журналістики;

♥ «Студентський старт: по кар'єрних сходах» – матеріал про студентів, які вже мають

роботу та професійні досягнення;

♥ «Гід Вінницею» – огляд на вільну тему (кафе, фестивалі, вечірки, рейтинги та антирейтинги тощо) + фотоматеріали;

♥ Фейлетони про студентське життя;

♥ «Я розкажу вам за 4 хвилини про...» – невеличкі цікаві матеріали про науку, яку ти вивчаєш чи про якусь креативну / важливу / нову проблему в нашому житті, про нові виклики та перспективні шляхи;

♥ «Треш-медіа» – сатиричний

огляд будь-яких нісенітних новин – та багато інших тем, ми тебе не обмежимо: пропонуємо і дій!

А ще оголошуємо конкурс на найвдалішу і найкрутішу назву нашого журналу! Як тобі така – «УніверCITY»? Ти можеш запропонувати графічне втілення цієї назви, логотип нового журналу або придумати іншу назву та її графічне рішення! Ми – відкриті до нових креативних ідей і задумів!

Чекаємо на роботи та пропозиції до 20 серпня 2017 р. Надсилай їх на електронну адресу: kulish.annamaria@gmail.com

До речі, не забудь зареєструватися для участі у нашій команді за посиланням <https://goo.gl/Cswpkx>

Ну що ж, творчих успіхів і натхнення! Гарного відпочинку!

#ЛітоЗДонНУ

Друзе! Ми пропонуємо тобі взяти участь у літньому челенджі від університету, який називається #ЛітоЗДонНУ.

Правила легкі:

1.Зробити фото зі студентським квитком на фоні будь-якої пам'ятки, пейзажу тощо (як на цьому фото);

2. Скинути його в Instagram з хештегом #ЛітоЗДонНУ та відмітити наш аккаунт на фото @donnu_vin

3. Чекати на результати, які будуть оприлюднені в останній день літа, а саме 31 серпня. Ми оберемо трьох переможців за допомогою Генератора випадкових чисел.

І звісно, переможці отримають брендові призи від Alma Mater! ;)

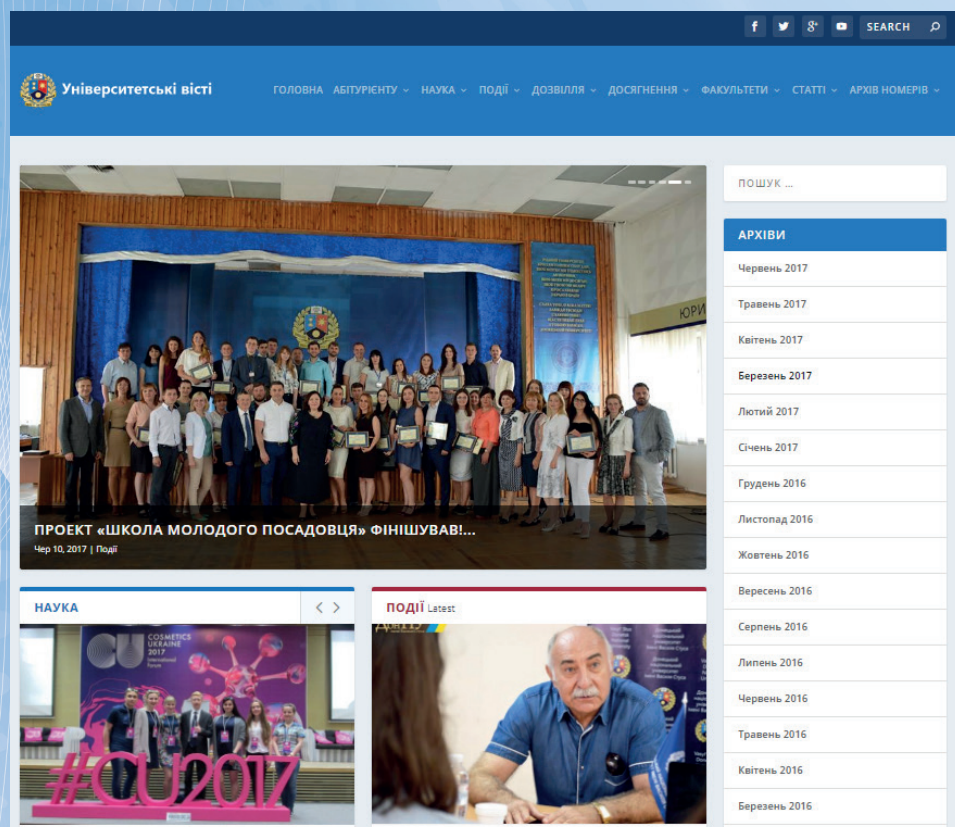
Нехай щастить!

P.S. Підпишіться на нашу оновлену сторінку в Instagram @donnu_vin та слідкуйте за найяскравішими моментами з життя Університету. Усе цікаве попереду!

Нові ми

Раді повідомити - у нас новий сайт «Університетських вістей»! Сучасний інтерфейс, зручне користування, архів і пошук необхідної новини – все для вас, наші дорогі читачі!

Архіви номерів, дозвілля, досягнення, свіжі новини можна знайти за посиланням <https://news.donnu.edu.ua/>. Ласкаво просимо!

7 липня 2017 року № 3 (1538)

Університетські вісті
Газета Донецького національного університету імені Василя Стуса.
Заснована у 1966 р.

Засновник
Донецький національний університет імені Василя Стуса
Головний редактор
Олена Самойленко
Редактори **Ганна Куліш, Аліна Тарасюк**
Верстальник-дизайнер **Ольга Філімончук**

Свідчення про реєстрацію
ВЦ № 927-285 ПР
від 10 травня 2015 року
Виходить українською та російською мовами.

Адреса редакції: 21021,
вул. 600-річчя, 21, м. Вінниця
h.kulish@donnu.edu.ua

<http://news.donnu.edu.ua>

Передрук матеріалів видання можливий лише з дозволу редакції газети. Посилання на першоджерело (газету «Університетські вісті») обов'язкове. Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій, а також залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти.